

Î N C H E I E R E

31 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Dumitru Visternicean
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Victor Pelin și avocatul acestuia Oleg Bondarencu, precum și a recursului declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Victor Pelin către Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Procuratura Generală cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile organelor de urmărire penală și ale procuraturii,

împotriva deciziei din 27 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat Ministerul Justiției al Republicii Moldova, admis apelul declarat de Victor Pelin, fiind modificată hotărârea din 16 noiembrie 2017 a Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, prin majorarea cuantumului prejudiciului moral încasat în beneficiul reclamantului,

c o n s t a ț ă :

La 27 iunie 2017, Victor Pelin s-a adresat în instanță cu cerere de chemare în judecată către Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Procuratura Generală cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile organelor de urmărire penală și ale procuraturii.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, pe parcursul a 5 ani (în perioada anilor 2012-2017), a fost neîntemeiat și abuziv cercetat penal în legătură cu săvârșirea unei infracțiuni deosebit de grave, de care a fost pe nedrept acuzat de către Procuratura Generală. Susține că pe parcursul procesului penal, a fost în mod neîntemeiat și abuziv atras și recunoscut în calitate de învinuit. În așa mod, pentru o perioadă îndelungată, i-au fost încălcate grav și limitate mai multe drepturi fundamentale (prezumția nevinovăției, dreptul de acces liber la justiție, inviolabilitatea, dreptul la libertate și siguranța individuală, dreptul la libertatea circulației).

Astfel, prin ordonanța privind începerea urmăririi penale nr. XXXXXX din 01 august 2012, emisă de procurorul Lilian Cociu din Secția Exercițiu Urmăririi Penale în Cauze Excepționale a Procuraturii Generale, s-a dispus începerea urmăririi penale în temeiul art. 189 alin. (6) din Codul penal, pentru săvârșirea la

data de 05 iulie 2012 a pretinsei infracțiuni de șantaj de către un grup de persoane, dintre care și el. În perioada august-septembrie 2012 de către procurorul Lilian Cociu (care a exercitat personal urmărirea penală în cauza penală nr. XXXXXX), în privința tuturor persoanelor suspectate, au fost dispuse (inclusiv cu autorizarea judecătorului de instrucție) și efectuate mai multe măsuri procesual penale și de investigații (inclusiv urmărirea vizuală și interceptarea convorbirilor telefonice), care au afectat dreptul la inviolabilitatea persoanei și vieții private.

La 26 septembrie 2012, ora 10:15, reclamantul, aflându-se la domiciliul său, a fost reținut și escortat de către colaboratorii de poliție la sediul SEUPCE a Procuraturii Generale, unde i s-a explicat precum că este reținut în legătură cu faptul că este bănuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (6) din Codul penal. Tot la 26 septembrie 2012, a fost interogată în calitate de bănuit, obiectând categoric asupra faptului reținerii sale și declarând că nu a săvârșit infracțiunea imputată și precum că tratarea cazului din 05 iulie 2012, expusă în actul de reținere, este rezultatul închipuirii greșite de către procuror a circumstanțelor reale ale cazului în general și atribuției sale la acest caz în special. În pofida declarațiilor date, reclamantul a fost reținut pentru un termen de 72 de ore, fiind escortat și deținut pentru durata reținerii în Izolatorul de Detenție Preventivă al IGP Chișinău de pe adresa: mun. Chișinău, str. Tighina, 6.

La 28 septembrie 2012, prin ordonanța procurorului Lilian Cociu, reclamantul a fost recunoscut în calitate de învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (6) din Codul penal și, totodată, interogată în calitate de învinuit.

Conform declarațiilor date în calitate de învinuit, reclamantul categoric a pledat ca fiind nevinovat de fapta ilicită imputată și în cel mai detaliat mod a expus circumstanțele ocupațiilor sale pe parcursul zilei de 05 iulie 2012, precum și cele întâmplate în a doua jumătate a zilei de 05 iulie 2012 pe teritoriul unei baze de producere din str. Sarmizegetusa, mun. Chișinău, unde chipurile a fost comisă pretinsa infracțiune.

Tot la 28 septembrie 2012, procurorul Lilian Cociu a înaintat către judecătorul de instrucție a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău un demers privind aplicarea față de reclamant a arestării preventive.

Prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 28 septembrie 2012 s-a dispus admiterea demersului procurorului și aplicarea în privința reclamantului a măsurii preventive în formă de arest preventiv pentru un termen de 30 zile, pentru perioada 26 septembrie 2012 10/15 – 26 octombrie 2012 10/15. Fiind contestată în ordine de recurs de către apărătorul său, încheierea privind arestarea reclamantului a fost menținută prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău nr. 14r-566/12 din 10 octombrie 2012.

La 27 septembrie 2012, apărătorul său a contestat legalitatea reținerii sale inițial la procurorul ierarhic-superior, iar apoi, la 04 octombrie 2012, către judecătorul de instrucție, însă prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău nr. 10-244/12 din 25 octombrie 2012, plângerea împotriva legalității reținerii sale a fost respinsă.

La 11 octombrie 2012, apărătorul său a depus cerere privind eliberarea provizorie sub control judiciar, însă prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău nr. 17-48/12 din 25 octombrie 2012 această cerere a fost respinsă. Fiind contestată în ordine de recurs de către apărătorul său, încheierea privind respingerea cererii de eliberare sub control judiciar a fost menținută prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău nr. 1rs-60/12 din 07 noiembrie 2012.

Prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău nr. 16-319/12 s-a admis demersul procurorului privind prelungirea arestării preventive pentru un termen de 30 zile, pentru perioada 26 octombrie 2012 10/15 – 25 noiembrie 2012. Fiind contestată în ordine de recurs de către apărătorul reclamantului, încheierea privind prelungirea arestării a fost menținută prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău nr. 16r-490/12 din 01 noiembrie 2012.

La 05 noiembrie 2012, a fost depusă o nouă cerere privind eliberarea provizorie sub control judiciar, respectiva cerere fiind conexată și examinată concomitent cu un nou demers al procurorului din 14 noiembrie 2012 privind prelungirea arestării preventive în privința reclamantului. La 14 noiembrie 2012, procurorul Lilian Cociu a emis și a adus la cunoștință ordonanța de punere sub învinuire în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 42 (2), 46, 189 (6) din Codul penal („Șantaj în proporții deosebit de mari săvârșit de către reclamant în calitate de membru al grupului criminal organizat”).

Prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău nr. 16-359/12 (17-53/12) din 21 noiembrie 2012, s-a respins cererea de eliberare provizorie sub control judiciar și s-a admis demersul procurorului privind prelungirea arestării preventive a reclamantului pentru un termen de 30 zile.

La 22 noiembrie 2012, procurorul a transmis cauza penală în instanța de judecată, iar cu acest prilej, a doua zi, la 23 noiembrie 2012, la Procuratura Generală a fost anunțată și petrecută o conferință de presă transmisă on-line și mediatizată intens de către majoritatea surselor mass-media, în cadrul căreia procurorul Lilian Cociu, fiind asistat de procurorul general la acel moment Valeriu Zubco, au informat publicul despre finalizarea în termen record a urmăririi penale în această cauza penală și transmiterea acesteia în instanță.

La 23 noiembrie 2012, cauza penală de învinuire a reclamantului Victor Pelin împreună cu alte 4 persoane a fost înregistrată la Judecătoria Botanica, mun. Chișinău și repartizată spre examinare judecătorească Radu Țurcan, care a fixat pentru data de 28 noiembrie 2012 ședința preliminară de examinare a cauzei.

Prin încheierea Judecătoriei Botanica nr. 1-728/12, emisă după petrecerea ședinței preliminare, s-a dispus declinarea competenței Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău de la judecarea acestei cauze penale cu transmiterea acesteia spre conexare și examinare în fond la Judecătoria Centru, mun. Chișinău, conform competenței.

Printr-o altă încheiere a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău nr. 1- 728/12 din 28 noiembrie 2012, emisă după petrecerea ședinței preliminare, s-a dispus admiterea demersului procurorului și prelungirea arestării preventive pe un termen de 90 de zile în privința reclamantului, pentru perioada de până la 25 martie 2013.

Fiind contestată în ordine de recurs de către apărătorul său, încheierea sus-indicată a fost menținută prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău nr. 16rj-288/12 din 06 decembrie 2012.

Astfel, cauza penală în privința reclamantului și a altor persoane a fost transmisă la Judecătoria Centru, mun. Chișinău, fiind fixată spre examinare pentru data de 26 ianuarie 2013. Către această ședință de judecată, apărătorul reclamantului a înaintat instanței cerere privind înlocuirea măsurii preventive aplicate reclamantului din arest preventiv în liberare provizorie sub control judiciar.

Prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău nr. 1-175/13 din 26 ianuarie 2013, s-a dispus înlocuirea măsurii arestării preventive în privința reclamantului cu

arest la domiciliu pentru un termen de 90 zile, pentru perioada 26 ianuarie 2013 14/30 – 26 aprilie 2013 14/30. După pronunțarea acestei încheieri, reclamantul a fost eliberat din arest preventiv în care s-a aflat pentru o perioadă de 123 zile (26 septembrie 2012 10/15 – 26 ianuarie 2013 14/30) și cercetat în continuare în stare de arest la domiciliu.

De asemenea, prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău nr. 1-175/13, s-a dispus admiterea cererii apărătorului său privind înlocuirea măsurii preventive din arest la domiciliu în liberare provizorie sub control judiciar.

După pronunțarea acestei încheieri Victor Pelin a fost eliberat din arest la domiciliu în care s-a aflat o perioadă de 36 zile (26 ianuarie 2013 14/30 – 04 martie 2013 11/30).

Pentru perioada următorilor 3 ani (04 martie 2013 – 10 martie 2016), pe parcursul examinării cauzei penale în instanța de fond reclamantul a fost cercetat fiindu-i aplicată măsura preventivă în forma de măsură provizorie sub control judiciar, prin care i-a fost restricționat dreptul la libertatea circulației peste hotarele țării.

Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău nr. 1-74/14 din 10 martie 2016, atât reclamantul Victor Pelin, cât și ceilalți inculpați, au fost achitați în săvârșirea infracțiunii încriminate din motivul lipsei faptului infracțiunii. Măsura preventivă aplicată în privința sa a fost anulată.

Prin decizia definitivă a Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău nr. 1a-779/16 din 31 mai 2016, pronunțată integral la 27 iunie 2017, atât reclamantul Victor Pelin, cât și ceilalți, au fost achitați în săvârșirea infracțiunii încriminate din motivul lipsei faptului infracțiunii.

Prin decizia irevocabilă a Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție nr. 1ra-46/17 din 28 martie 2017, pronunțată integral la 27 aprilie 2017, s-au respins ca inadmisibile recursurile declarate împotriva deciziei instanței de apel, cu menținerea acesteia.

Prin urmare, printr-o sentința definitivă și irevocabilă, Victor Pelin a fost achitat și recunoscut nevinovat în săvârșirea infracțiunii imputate, cu reabilitarea deplină.

Potrivit reclamantului, prin atragerea neîntemeiată la răspundere penală, i-au fost lezate grav drepturile fundamentale prevăzute și garantate de art. art. 3, 5, 6 ale Convenției Europene pentru Drepturile Omului și Libertățile Fundamentale, art. 20-21 ale Constituției, art. art. 1 (2,3), 8, 10, 11, 19 ale Codului de procedură penală, i-au fost neîntemeiat aplicate măsuri de constrângere, măsuri preventive și alte restricții care i-au limitat libertatea și siguranța personală, libertatea de circulație și de acțiune, i-au fost aduse grave daune de imagine, afectată autoritatea, credibilitatea și reputația personală și familială, i-au fost cauzate suferințe fizice provocate de condiții degradante în care a fost deținut în penitenciar, precum și suferințe psihico-morale considerabile.

De asemenea, reclamantul a indicat că după reținere, pe site-ul Ministerului Afacerilor Interne au apărut informații privind reținerea recentă a membrilor unui grup criminal organizat implicat în mai multe acțiuni infracționale, au fost postate fotografiile persoanelor reținute, știrea respectivă fiind preluată și difuzată practic de toate mijloacele mass-media din Republica Moldova.

Suplimentar, ședințele de judecată privind examinarea demersurilor de arestare/prelungire arestării figuranților și recursurilor care s-au desfășurat la Judecătoria Centru, mun. Chișinău și Curtea de Apel Chișinău, au fost intens

monitorizate și mediatizate în presa scrisă, televiziune și internet, cu difuzare de foto și video cu figuranții cazului încătușați și aflați în sala de judecată pe banca acuzaților. Acest fapt a avut impact enorm asupra discreditării acestora și formării/întăririi artificiale în rândul maselor populației a convingerii privind asocierea acestor persoane într-un pretins grup criminal și vinovăția acestor persoane.

Astfel, pe toată durata urmăririi penale și în faza incipientă a examinării cauzei de către instanțele judecătorești, reclamantului i-a fost încălcat dreptul fundamental la siguranță individuală și libertate, când acesta a fost cercetat în stare de arest și privat efectiv de libertate pentru 123 zile (26 septembrie 2012 10/15 – 26 ianuarie 2013 14/30), fiind deținut în condițiile degradante ale Penitenciarului nr. 13 Chișinău într-o celulă insalubră, cu suprafața de doar 6 m.p., în care se aflau permanent 5-6 persoane. Celula respectivă era lipsită de un sistem de ventilație și încălzire adecvată, lipsită de nod sanitar separat, deținuții nefumători fiind în permanență supuși fumului dens emanat de țigările pe care le fumau în regim non-stop deținuții fumători, care constituiau majoritatea covârșitoare. Necesitățile fiziologice erau satisfăcute de deținuți chiar în localul celulei și în prezența celorlalți deținuți.

Reclamantul a afirmat că, drept urmare a atragerii sale ilegale la răspundere penală și supunerii neîntemeiate măsurilor de constrângere preventive, pretinde Republicii Moldova următoarele compensații și despăgubiri: compensarea cheltuielilor de judecată, suportate în cadrul cauzei penale la etapa urmăririi penale și examinării cauzei de către instanțele judecătorești, în mărime de 10 000 lei, ceea ce constituie onorariul achitat avocatului care a exercitat atribuții de apărător pentru toată durata procesului penal; încasarea venitului ratat în suma de 18 350 lei, pentru faptul privării de libertate pentru o perioadă de 159 zile (26 septembrie 2012 – 03 aprilie 2013), când i-a fost aplicată măsura preventivă de arest și arest la domiciliu, fiind în imposibilitate de a asigura existența familiei sale. Astfel, în perioada august-septembrie 2012 reclamantul era în așteptarea deciziei privind angajarea la serviciu în cadrul Departamentului Instituțiilor Penitenciare, unde a depus tot setul de acte necesare pentru angajare. Potrivit reclamantului, cuantumul venitului ratat este calculat în conformitate cu art. 8 alin. (3) lit. c) din Legea nr.1545 din 25 februarie 1998, și anume reieșind din faptul că la momentul reținerii și arestării sale nu a fost angajat în câmpul muncii. La baza compensației stă cuantumul salariului mediu pe economie pentru anul 2012 (3550 lei, lunar) și pentru anul 2013 (3850 lei, lunar) înmulțit la perioada de 5 luni în care a fost privat de libertate (octombrie 2012 - februarie 2013). În ceea ce privește prejudiciul moral cauzat prin supunerea neîntemeiată la urmărire penală și încălcarea drepturilor sale fundamentale, reclamantul îl estimează la suma de 999 999 lei.

Totodată, reclamantul pretinde asupra obligării Procuraturii Generale să-i aducă în scris scuzele oficiale în legătură cu supunerea sa neîntemeiată la răspundere penală și măsurilor preventive în cadrul procesului, precum și asupra obligării Procuraturii Generale să publice pe site-ul procuraturii un comunicat oficial privind finalitatea acestui proces penal cu menționarea expresă a faptului că învinuirea adusă tuturor figuranților cazului a fost lipsită de temei, or toți inculpații au fost recunoscuți nevinovați în crima încriminată, din motivul lipsei faptului infracțiunii, și achitați printr-o sentință definitivă și irevocabilă, cu prezentarea scuzelor publice de rigoare tuturor persoanelor vizate.

Prin hotărârea din 16 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, acțiunea a fost admisă parțial. S-a încasat, din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova în beneficiul lui Victor Pelin, suma de 30 000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, cheltuielile de asistență juridică suportate în cadrul procesului penal în mărime de 10 000 lei și cheltuielile de asistență juridică suportate în legătură cu examinarea prezentei cauze în mărime de 5000 lei. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 27 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat Ministerul Justiției al Republicii Moldova, admis apelul declarat de Victor Pelin, fiind modificată hotărârea din 16 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, prin majorarea cuantumului prejudiciului moral încasat în beneficiul reclamantului de la suma de 30 000 (treizeci mii) lei la suma de 70 000 (șaptezeci mii) lei, în rest fiind menținută hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că materialul probator anexat la actele cauzei denotă incontestabil faptul că, lui Victor Pelin i-au fost cauzate suferințele psihice, prin faptul că a fost învinuit pentru săvârșirea unei infracțiuni deosebit de grave. De altfel, suferințele psihice suportate de apelantul Victor Pelin se manifestă și prin faptul că acesta a fost învinuit pentru acțiuni în care nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, pe parcursul unei perioade îndelungate de timp.

La caz, este cert și faptul că apelantul Victor Pelin în perioada de la 26 septembrie 2012 și până la 26 ianuarie 2013 (123 zile) s-a aflat în arest preventiv, fiind privat de dreptul de a munci și de dreptul la viața privată, ulterior, fiindu-i aplicată măsura preventivă cum ar fi arest la domiciliu, apoi, aflându-se sub control judiciar, prin care i-a fost restricționat dreptul la libertatea circulației peste hotarele țării.

În această ordine de idei, prima instanță, cu aplicarea corectă a legii materiale care guvernează raportul juridic litigios, just a ajuns la concluzia admiterii parțiale a pretențiilor cu privire la recuperarea prejudiciului moral, însă incorect a determinat mărimea compensației pentru prejudiciul moral cauzat, fără a oferi o evaluare adecvată, în principal criteriilor referitoare la consecințele suferite pe plan psihic de către reclamant, generate de retrairi, de gravitatea și caracterul acestora, precum și de sentimentul de afectare a personalității sale.

Astfel, instanța de apel a remarcat faptul că mărimea compensației solicitate spre încasare de către Victor Pelin cu titlu de prejudiciu moral în mărime de 999 999 lei este exagerată, iar cea încasată de către instanța de fond nu este echitabilă și suficientă pentru prejudiciul suferit, fapt ce impune necesitatea modificării hotărârii.

La stabilirea cuantumului sumei compensatorii, prezintă relevanță faptul că, în perioada reținerii reclamantului, despre investigațiile pornite s-au difuzat informații în presă, mass-media și site-urile de știri, care au afectat negativ imaginea acestuia.

Respectiv, ținând cont de natura drepturilor lezate, de caracterul și gravitatea suferințelor suportate, de statutul social al persoanei și de faptul că reclamantului i-au fost încălcate drepturile constituționale, ce au adus atingere demnității umane, fiind supus unor acțiuni ilicite ale organelor de urmărire penală, manifestate prin învinuirea ilegală și aplicarea măsurii preventive în formă de arest preventiv, arest la domiciliu cât și sub control judiciar cu obligațiunea de nepărăsire a țării, instanța

de apel a ajuns la concluzia că suma de 70 000 lei ar constitui o recompensă echitabilă pentru prejudiciul moral suportat, fiind suficientă pentru a aduce satisfacție reclamantului.

La 22 august 2018, Victor Pelin și avocatul acestuia Oleg Bondarenco, au contestat cu recurs decizia din 27 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând modificarea acesteia în partea ce ține de cuantumul prejudiciului moral cu majorarea acestuia până la suma de 999 999 de lei, casarea parțială a deciziei recurate și a hotărârii din 16 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, în partea ce ține de încasarea despăgubirii în sumă de 18 350 lei cu titlu de venit ratat pentru perioada privării sale de libertate în cadrul procesului penal, cu adoptarea în această parte a unei decizii de admitere a acestui capăt de cerere; casarea parțială a deciziei recurate și a hotărârii din 16 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, în partea ce ține de respingerea pretenției privind obligarea Procuraturii Generale să-i aducă în scris scuzele oficiale în legătură cu supunerea sa neîntemeiată la răspundere penală și măsurilor preventive în cadrul procesului, cu pronunțarea în această a unei decizii de admitere a acesteia pretenții; în rest decizia instanței de apel să fie menținută.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Suplimentar au reiterat argumente similare celor din cererea de chemare în judecată și cererea de apel.

La 23 august 2018, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a declarat recurs asupra deciziei din 27 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei decizii prin care acțiunea să fie respinsă integral.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Analizând temeiurile invocate în cererile de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de Victor Pelin și avocatul acestuia Oleg Bondarenco, precum și de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, sunt neîntemeiate și urmează a fi declarate inadmisibile, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 27 martie 2018, fiind expediată participanților la proces la 24 mai 2018, potrivit scrisorii de însoțire (f.d. 246, vol I), și la 22 iunie 2018, potrivit copiei plicului (f.d. 14, vol. II), însă la materialele cauzei nu se regăsesc înscrisuri care să demonstreze momentul recepționării acesteia de către participanții la proces. Astfel, având în vedere faptul că recursurile declarate împotriva deciziei din 27 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău au fost înregistrate la 22 august 2018 și, respectiv, la 23 august

2018, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acestea se consideră declarate în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurenți nu pot duce la admisibilitatea recursurilor, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursurilor, fiind lipsite de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenților cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurenților, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestora cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursurilor nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestora ca fiind admisibile.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în recursul declarat de Victor Pelin și avocatul acestuia Oleg Bondarenco, precum și recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea

declarării recursurilor ca fiind admisibile.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibile recursul declarat de Victor Pelin și avocatul acestuia Oleg Bondarenco, precum și recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Dumitru Visternicean,

Nicolae Craiu